Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 13 Moeske

Opa en oma lopen rond ien t hoavenke bie zee.

t Is doags veur Sunterkloas.

Ien ainen zainen ze n hail luk moeske.

t Moeske runt nait haard vot, mor tilt kopke omhoog en kikt oma aan.

“Wat is der, moeske? Bizze nait baang veur ons?”

“Ik wil weer noar hoes tou”, piept t baistje.

“Din mostoe aan aander kaant diek wezen, moeske.”.

“Nee”, jammert hai, en zien haile liefke trilt.

“Ik wil hier nait wezen. Ik wil hier haildal nait wezen, ien dit haile land nait, vouten killen mie van kolde”.

“Mor wat duzze hier din? Hou komze hier wel nait?”

“Ik woon ien Madrid:.

“Nee”.

“Joa, ien t hoes noast Sunterkloas. Ik wis dat Sunterkloas en Swaarte Piet ale joaren noar Nederland òfraaizen.

Ik heurde van toeristen oet Nederland, dat zai ien n hail mooi land wonen.

En ik zag ook wel dat Nederlandse toeristen dij deur Madrid lopen, aaltied mooi ien t goud zitten.

Ik dochde, doar wil k wel hin, noar zo’n mooi land”.

Opa en oma kieken t moeske aan mit stomme verboazen.

“Mor hestoe van dij toeristen din nooit begrepen dat t hier swinters haile bot kold wezen kin?”

t Moeske slagt ogen stil omdeel.

“Hou haistoe din”.

“Petrolientje”.

Opa en oma kieken nkander aan: “Zel we Petrolientje mitnemen noar hoes?’

Mor ja, din heb we n moes ien hoes.

“Vertel eerst nog ais houze hier komen bis”.

“O, dat was nait zo stoer. Ik bin te mien hoes oet ien Sunterkloas zien pelaais glipt. En doar bin k ien Swarte Piet zien zak kropen”.

“Dat was as zodoaneg goud bekeken”.

“t Was n haile raais, over laand en over zee. Dou Sunterkloas hier aankwam, bin ik stiekem te zak oet kropen”.

t Brollen staain heur noader as t lagen.

“Waize wat, Petrolientje?

Wie dounen die ien n deuske. Mit goatjes, das ook lucht kriegen kinze.

Din nemen wie die mit noar ons hoes.

En t oavend zet we die onder schosstain.

Op t deuske plak we n etiket mit t opschrift: retour.

Wie zellen mooie verskes zingen en wat lekkers kloar leggen veur t peerd.

Din nemen Sunt-Nikloas en Swaarte Piet die vast wel mit weerom noar Madrid”.

Zo gezegd, zo gedoan.

Deuske mit t plakkertje retour zetten opa en oma bie bozzem hin, mit n reep kantkouk en n napke wotter veur Suterkloas zien peerd.

Opa en oma zingen dat t doavert.

Tegen mörn heurt oma gestommel ien t schoaphok.

“Zol opa aal zo vro bie schoapen wezen?”

As ze loater hingaait te kieken, hebben schoapen kantkouk nog tusken koezen zitten.

En Petrolientje het op t zolderke n nustje moakt ien t stro.

Oma schudkopt wat: “Dij Sunterkloas toch”.

Hoofdstuk 13 Moeske
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

Sunterkloas veurleesverhoalen